

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/533/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kecskeméti Törvényszék 12.Bpkf.1219/2024/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a Kecskeméti Törvényszék 12.Bpkf.1219/2024/3. számú végzése ellen.
- [2] Az indítványozó szerint a támadott döntés sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.
- [3] 1.1. Az indítvány alapjául szolgáló ügyben a Kunszentmiklósi Járásbíróság 2024. szeptember 3-án meghozott 24.B.88/2023/10/2. számú végzésével az indítványozó ügyvédet kizárta a büntetőeljárásból arra hivatkozással, hogy korábban a tanúk érdekében eljáró ügyvédként vett részt.
- [4] A másodfokon eljáró Kecskeméti Törvényszék 2024. december 2-án meghozott 12.Bpkf.1219/2024/3. számú végzésével helybenhagyta az elsőfokú bíróság döntését. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy az indítványozó ügyvéd a folyamatban lévő büntetőeljárásban a nyomozás során a tanú érdekében meghatalmazott ügyvédként, majd később a vádlott meghatalmazott védője helyetteseként járt el a tárgyaláson. A másodfokú bíróság hangsúlyozta, hogy az lényegtelen, hogy egy eljárásban mikor, mennyi alkalommal, mekkora időbeli terjedelemben történt a tanú érdekében történő eljárást eredményező cselekmény elvégzése, illetve hogy a tanú tett-e vallomást vagy nem. A bíróság hangsúlyozta, hogy a büntetőeljárás olyan védő eljárását kívánja meg, akinek a terhelti érdekeknek megfelelő tevékenysége iránt kétely nem merülhet fel, ezért a kizárás kimondása

helytálló volt. A másodfokú bíróság nem értett egyet az elsőfokú bírósággal abban a tekintetben, hogy az indítványozó ügyvédet az egész büntetőeljárásból ki kellene zárni, a bíróság ugyanis annak nem látta törvényes akadályát, hogy az ügyvéd a továbbiakban is eljárjon a tanúk segítőjeként. Ezzel a pontosítással a másodfokú bíróság helybenhagyta az elsőfokú bíróság döntését.

- [5] 1.2. Az indítványozó ezt követően alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, amelyben kérte a Kecskeméti Törvényszék 12.Bpkf.1219/2024/3. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítását és megsemmisítését. Alkotmányjogi panaszában arra hivatkozott, hogy a bíróság hónapokon keresztül nem kézbesítette és nem töltötte fel a bírósági rendszerbe a támadott bírósági határozatot, valamint az elsőfokú határozatot sem. Kifogásolta továbbá, hogy számára nem küldték meg a főügyészség álláspontját, ezért nem tudta jogorvoslati jogát megfelelően gyakorolni. Sérelmesnek tartja, hogy a Kecskeméti Törvényszék úgy hozott határozatot, hogy nem várta be a helyettes védő fellebbezésének indokolását.
- [6] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése, valamint az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján jelen ügyben tanácsban járt el. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. §-a alapján elsőként azt vizsgálta, hogy teljesültek-e az indítvány befogadhatóságának Abtv.-ben meghatározott feltételei, különösen a 26–27. § szerinti érintettség, a jogorvoslat kimerítése, valamint a 29–31. § szerinti feltételek.
- [7] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani, amely jelen ügyben teljesült. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [8] Az Alkotmánybíróság a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az indítvány megfelel-e az Abtv. 52. § (1) bekezdésben foglalt további követelményeknek. Az indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (az Abtv. 27. §), a támadott bírósági határozatok megjelölését, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései]. Az indítvány kifejezett kérelmet tartalmaz továbbá abban a tekintetben, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági határozat alaptörvényellenességét és azt semmisítse meg.

- [9] Az Abtv. 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés ellen lehet benyújtani. Az Alkotmánybíróság 3078/2022. (II. 25.) végzésében kimondta, hogy „védő szempontjából a kizárást kimondó határozat lezárja az eljárást, mert a továbbiakban a védő nem vehet részt a büntetőeljárásban, amely alapjaiban befolyásolja jogi helyzetét. Az Abtv. 27. §-a értelmezésében a kizárást kimondó határozat érdemi határozatnak tekinthető, amely az érintett személy, a védő alapvető jogait érinti, így alkotmányjogi panasz tárgya lehet.” Ezért az alkotmányjogi panasz teljesíti az Abtv. 27. §-ban foglalt követelményt is.
- [10] 2.2. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdésének *b)* pontja alapján az indítványnak az alkotmányjogi panasz esetén meg kell határoznia az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét, az *e)* pontja értelmében pedig nem elegendő az Alaptörvény egyes rendelkezéseire hivatkozni, az indítványban meg kell indokolni, hogy az Alaptörvény egyes felhívott rendelkezéseit a megsemmisíteni kért döntés miatt és mennyiben sérti.
- [11] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasa az Alaptörvény XXIV. cikke, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában nem tartalmaz releváns, alkotmányjogi érveken alapuló indokolást. Az alkotmányjogi panasz csak az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogra vonatkozó részében felel meg a határozott kérelemre vonatkozó törvényi feltételeknek.
- [12] 2.3. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így bármelyik kimerítése önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását.
- [13] Az indítványozó a jogorvoslathoz való joggal kapcsolatban arra hivatkozott, hogy mivel nem kapta meg a végzést, és nem ismerhette meg a főügyészség indítványát, ezért jogorvoslati jogát nem tudta gyakorolni.
- [14] A másodfokú bíróság végzésének indokolásában rögzítette, hogy az indítványozó nem indokolta fellebbezését. Az Alkotmánybíróság lényegesnek tartja, hogy a fellebbezés elbírálására tanácsulésen került sor. Ebből az is következik, hogy az indítványozó álláspontjának kifejtésére alapvetően a fellebbezés indoklásában, írásban volt lehetőség. Az indítványozó által rendelkezésére bocsátott iratok alapján az megállapítható, hogy a helyettes védő kizárására a büntetőeljárásról szóló 2017.

évi XC. törvény 43. § (1) bekezdés *f)* pontja alapján került sor. Ez az indítványozó számára is ismert volt, mivel az elsőfokú bíróság végzésének indokolásából kiderül, hogy vitatta is a kizárás indokoltságát, az összeférhetetlenség fennállását.

- [15] Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a jogorvoslathoz való joggal összefüggő indítványelem vonatkozásában az indítványozó nem támasztotta alá, hogyan és mennyiben volt akadályozva a fellebbezés benyújtásában és indokolásában. Az indítványozó által rendelkezésre bocsátott iratok alapján az derül ki, hogy az indítványozó előtt ismert volt a kizárás indoka, arra reagált is. A kizárásra az ügyességi indítványa alapján került sor, így az indítványozó – a főügyesség indítványa ismeretének hiányában is – ismerhette az ügyesség álláspontját.
- [16] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés *d)* pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján az Alkotmánybíróság felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Az alkotmányjogi panasz ezért nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, az alapjogi jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna [3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]; 3216/2020. (VI. 19.) AB határozat, Indokolás [31]].
- [17] Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem vetett fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, valamint az indítvány nem támasztotta alá a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét sem.
- [18] 3. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. február 11.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
előadó alkotmánybíró